

Og sådan vil det også være i et kommende valutaarrangement, vi skal have med ØMU'ens tredje fase-lande. Jeg kan ikke gå i detaljer, for det er der ingen, der kan. Det, der nu ligger, er, at vi kommer ind i forhandlinger for at sikre danske interesser i et fornuftigt valutaarrangement, og det vil vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan for at vi får.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil så bruge tiden til at stille statsministeren et afsluttende spørgsmål: Vil statsministeren tage initiativ til, at vi her i Folketinget får en redegørelse for, hvordan det skulle kunne tænkes, at ØMU'en skulle kunne bidrage til større valutastabilitet, end vi har nu, og især hvordan det skulle kunne tænkes, at ØMU'en skulle være bedre til at sikre valutastabilitet end det af hr. Frank Dahlgaard og Enhedslisten skitserede alternativ?

Og hvis statsministeren giver tilsagn om en sådan redegørelse, vil den så indeholde overvejelser om, hvordan dette alternativ kan fremsættes som et dansk forslag til de andre europæiske lande?

Eller må jeg konkludere, at statsministeren ikke ønsker at komme ind i en saglig debat om dette her?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har et permanent, helt varigt ønske: det er en saglig debat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1183

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen opfordre Kommissionen til at droppe planerne om et propagandafremstød for den fælles EU-mønt, euroen?«

Skriftlig begrundelse

I Kommissionens arbejdsprogram kan man læse, at Kommissionen betragter det som en stor opgave at orientere offentligheden om indførelsen af den fælles mønt og på objektiv vis informere om fordele og vanskeligheder.

Ifølge Information den 25. januar 1996 har Kommissionen den 24. januar 1996 besluttet en informationsstrategi for, hvordan man skal undgå de mest ubehagelige spørgsmål om bl.a. offentlige nedskæringer i forbindelse med indførelsen af euroen.

Den planlagte propagandakampagne er således alt andet end objektiv, den er tværtimod en ren politisk, offentligt finansieret agitation for et snævert og upopulært projekt, som aldeles sårner offentlig opbakning i medlemslandenes befolkninger.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har oplevet, at Europa-Kommissionen i de senere år i stigende grad er begyndt at lancere reklamekampagner for Kommissionens politik, finansieret af skatteydernes penge. Disse propagandafremstød har man nu også planlagt med hensyn til euroen, som den europæiske befolkning skal lære at elske. Jeg synes, at der er træk ved denne her ØMU, som i forstemmende grad minder om den tankegang, der herskede i Kreml i Sovjetunionens tid. Man tror ikke alene, at man kan styre alting fra ét centralt skrivebord, placeret midt i en kæmpeunion, men man tror også, at man har ret til at bruge skatteydernes midler til at indoktrinere befolkningen til at indtage bestemte politiske standpunkter. Det er en tankegang, der er stridende mod al den demokratiske tradition, vi i hvert fald har i dette land.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det overrasker mig lidt, at hr. Keld Albrechtsen er modstander af information. Jeg mener, så kunne jeg bedre forstå argumentationen om, hvordan det var derovre østpå i gamle dage. Da var man jo modstandere af information.

Jeg synes ikke, vi skal være modstandere af information og oplysning, heller ikke af debat. Og derfor er jeg ikke den, der stiller mig op og siger: Næh, næh, næh, det må Kommissionen ikke! Selvfølgelig må Kommissionen da informere om, hvad ØMU'en er for en størrelse, og helst gøre det – det er så sagen, synes jeg – på en måde, så folk forstår det, og på en måde, så folk ikke opfatter negativt, som om det bliver trukket ned over hovedet på dem. Og dér er opgaven, at Europa-Kommissionen forstår, hvordan man informerer ordentligt.

Jeg blev stillet det spørgsmål forleden – hvis jeg skulle være sådan lidt personlig – af en journalist: Synes du, det er en god idé, at Kommis-